

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.464/2019/6. szám

A felperes:

felperes neve (felperes címe)

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Hernádi Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Hernádi Gyula)

Az alperes:

alperes neve

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Burai-Kovács, Perlaki, Stanka, Szikla és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Stanka Gergely ügyvéd)

A per tárgya:

Szerződés érvénytelenségének megállapítása

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának a száma:

Szegedi Törvényszék; 7.P.20.693/2019/8. szám

A fellebbezést benyújtó fél:

Felperes 7.P.20.693/2019/9. szám

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100 000 (százezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

A feljegyzett 477 215 (négy százhetvenhétezer-kettő százötvenöt) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felperes 2006. december 21. napján hiteligénylési kérelmet nyújtott be az alpereshez svájci frank (továbbiakban: CHF) alapú kölcsön nyújtása iránt. Egyidejűleg az alperes kockázatfeltáró nyilatkozatot adott át a részére, amely tájékoztatást nyújtott a CHF/forint árfolyam változása esetén az adós fizetési kötelezettségére. Ezt követően a peres felek között 2007. február 21. napján ingatlan vételárának finanszírozása céljából kölcsönszerződés jött létre, amelyben a kölcsön összege: „99.729 CHF azzal, hogy a kölcsön összege nem lehet több, mint 14 millió forintnak a folyósítás napjára érvényes pénztári deviza vételi árfolyamon számított CHF értéke. Ez utóbbi esetben a kölcsön összege a hivatkozott forint összegnek megfelelő értékű, a folyósítás napjára érvényes

deviza vételi árfolyamon számított deviza összeg lesz." A szerződésben a kölcsön visszafizetésének határidejét 2028. február 14. napjában határozták meg, a kölcsön kamatlába 1,49 %-ot tett ki azzal, hogy az a mindekori kondíciós lista alapján változhat. A kamatperiódust egy évben rögzítették azzal, hogy a szerződés a kamat kiszámításának módját tartalmazta. Az alperest megillető kezelési díj havi összegét 0,28 %-ban határozták meg, amit a törlesztőrészlettel együtt kellett teljesíteni. A THM 4,94 % volt azzal, hogy az a kölcsön árfolyamkockázatát, változó kamatozású kölcsön esetén pedig a kölcsön kamatkockázatát nem tükrözi. A CHF-re történő átszámításnál figyelembe vett devizaárfolyam érvényességének napja 2007. február 21-e volt.

- [2] A szerződés részletes rendelkezéseket tartalmazott a kölcsön visszafizetésének módjáról, a kamat megfizetéséről, a késedelmi kamatról, a felmondás eseteiről, lehetőségeiről, valamint a szerződés biztosítékairól. A szerződésben az is rögzítésre került, hogy az árfolyamváltozásokból eredő kockázatot teljes mértékben az adós viseli.
- [3] A kölcsönszerződés megkötésével egyidejűleg a felperes által vásárolt ingatlanra az alperes javára szerződéssel a kölcsönösszeg erejéig jelzálogjogot alapítottak. A felperes tartozáselismerő nyilatkozatot tett, amelyet közjegyzői okiratba foglaltak. Rögzítették, hogy a felperes által kötött életbiztosítási szerződés alapján fizetett díjak a kölcsöntartozás tőkeösszegének visszafizetésére számolandók el.
- [4] Az alperes elvégezte a 2014. évi XL. törvény (továbbiakban: DH2. tv.) szerinti elszámolást, arról 2015. április 24-én a felperest tájékoztatta, az abban foglaltak szerint a tisztességtelenül felszámított összeg 5867 CHF volt, melynek elszámolását követően a felperes tartozása 19 549 841 Ft-ot, a havi törlesztőrészletek összege 178 570 Ft-ot tett ki.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes módosított keresetében a kölcsönszerződés, a jelzálogjogot alapító szerződés, valamint a tartozáselismerő nyilatkozat érvénytelensége megállapítását, a kölcsönszerződés határozathozatalig terjedő időre történő hatályossá nyilvánítását és annak megállapítását kérte, hogy tartozásának összege 5 965 194 Ft, továbbá, hogy tartozása után a mindenkorli jegybanki alapkamatnak megfelelő összegű kamat megfizetésére köteles. A kölcsönszerződés érvénytelensége körében jogi érveléssel alátámasztva hivatkozott a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdés a), c) és e) pontjaiban foglaltakra. A jelzálogszerződés és a tartozáselismerő nyilatkozat érvénytelenségét azok járulékos jellegére tekintettel kérte megállapítani.
- [6] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta, hogy a perrel érintett szerződések a felperes által hivatkozott bármely okból érvénytelenek. Az életbiztosítással kombinált kölcsönszerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdésében írt valamennyi felperes által vitatott feltételnek, mert meghatározásra került a kölcsön összege, kiszámíthatóak a törlesztőrészletek, a THM-et egyértelműen feltüntették a szerződésben, a kölcsönszerződés 4. pontja pedig tartalmazta az éves induló kamatlábat, valamint a kamatszámítás képletét is. A kölcsönszerződés érvényes, ezért az érvénytelenség egyik jogkövetkezménye sem alkalmazható, ezért a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvénytelensége sem állapítható meg.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A törvényszék ítéletében a keresetet elutasította. Döntését az alábbiakkal indokolta. A kölcsönösszeg CHF-ben való meghatározásának hiánya arra utal, hogy a felperes szerint nem deviza alapú szerződés jött létre az alperessel, ezért elsődlegesen a szerződés létrejöttét vizsgálta. Megállapította, hogy a szerződésből kitűnően a peres felek megállapodtak a hitelező alperes által folyósítandó kölcsön összegében és a felperesi adós visszafizetési kötelezettségében, továbbá a kölcsön CHF-ben történő elszámolásában, egyben meghatározták az átszámítás módját is, ezért a kölcsönszerződés létrejött, és az deviza alapú kölcsönszerződés.

- [8] Kiemelte, a felperes módosított keresete jogi indokolásaként a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) - e) pontjait részletesen felsorolta ugyan, azonban csak a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), c), e) pontjaival kapcsolatosan fejtette ki érveit. Mindezek ellenére vizsgálta valamennyi, a felperes által felsorolt érvénytelenségi okot. Hangsúlyozta, a lerovó pénznemben számszerűen, míg kirovó pénznemben kiszámítható módon meghatározásra került a kölcsön és a törlesztőrészletek összege devizában is, ezért a szerződés megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjában írt követelményeknek. A szerződés pontosan rögzítette a THM éves százalékbán kifejezett értékét, és feltüntetésre került az induló ügyleti kamat mértéke is. A felülvizsgált elszámolással az alperes részére biztosított egyoldalú szerződésmódosítási jogból fakadó, a felperesre terhet jelentő tételek mellőzésre kerültek, emellett az életbiztosítással kombinált kölcsönszerződés a törlesztőrészletek számát, számítási módját is tartalmazta, ezért ez okból a szerződés érvénytelensége szintén nem állapítható meg.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [9] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen előterjesztett fellebbezésében a felperes elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatásával keresetének helyt adó döntés hozatalát kérte. Lényeges eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor figyelmen kívül hagyta a korábbi jogi képviselője által 2019. június 12-én kelt beadványának tartalmát, amely szerint az alperes a **(M.) Zrt.-re ((M.) Zrt.)** engedményezte a perrel érintett követelést. Állította, az engedményezési szerződés nem állt rendelkezésére, ezért nem volt módja az **(M.) Zrt.** perbehívására annak ellenére, hogy az alperes személyében változás állott be.
- [10] További eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy a törvényszék a Pp. 73/B. § (5) bekezdése alapján elmulasztotta felhívni arra, hogy jogi képviselétől gondoskodjon, miután a perben kötelező a jogi képviselő. Korábbi jogi képviselője 2019. július 6. napján a megbízási szerződés felmondását bejelentette, a törvényszék azonban felhívás kibocsátása nélkül a per következő tárgyalásán ítéletet hozott, amely indokolt a Pp. 251. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezése.
- [11] Az elsőfokú ítélet megváltoztatása körében kiemelte, az ügylet árfolyamkockázatáról nem kapott érthető és világos tájékoztatást, ezért nem volt módja felmérni az árfolyamváltozás fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását, ilyen tájékoztatás hiányában a szerződés egésze érvénytelen. A Hpt. 213. § (1) bekezdése valamennyi - a) - g) - pontját idézve állította, a kölcsönszerződés nem tartalmazza az ott rögzített nélkülözhetetlen tartalmi elemeket, illetve nem felel meg az abban foglalt feltételeknek, így a szerződés érvénytelensége ez okból is megállapítható. A konkrét döntések megjelölése nélkül általánosságban hivatkozott az Európai Unió Bírósága által hozott ítéletekre és az újabb bírói gyakorlatra.
- [12] Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Hangsúlyozta, a felperes keresetében a szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés f) és g) pontjaira, valamint a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére alapított érvénytelenségre nem hivatkozott, a másodfokú eljárásban keresetét pedig már nem változtathatja meg. Ezért ezen érvénytelenségi hivatkozások érdemi elbírálásának mellőzését kérte. A lényeges eljárási szabálysértést illetően kiemelte, az engedményezés a keresetet elutasító elsőfokú ítéletre érdemben nem hat ki, az érvénytelenségi okok a kölcsönszerződés megkötése időpontjában vizsgálandók, az engedményezés következtében a szerződéses pozíciókban nem következett be változás, kizárólag a követelés került átruházásra. Az elsőfokú ítélet a követelés összegét nem érintette, ez okból az ítélet hatályon kívül helyezése nem indokolt. Részletesen kifejtette álláspontját a szerződés Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjaiban foglalt tartalmi elemeket illetően, e tekintetben az elsőfokú ítélet indokait helytállónak ítélte.

Az ítéletábra döntésének indokai

- [13] A fellebbezés alaptalan.

- [14] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte, melynek indokául két lényeges eljárási szabálysértésre hivatkozott, amely álláspontja szerint szükségessé teszi az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását. A Pp. 252. § (2) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság akkor helyezi hatályon kívül az elsőfokú ítéletet, ha az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése miatt a tárgyalás megismétlése vagy kiegészítése szükséges. Ennek megállapítása során a feltárt konkrét szabálysértés jellegét és súlyát, valamint annak az érdemi döntésre gyakorolt hatását kell figyelembe venni. A Pp. 252. § (2) bekezdése keretjellegű szabály, amely az eljárási szabálysértések három jogi jellemzőjét fogalmazza meg: valamely elsőfokú eljárásra irányadó eljárási szabálysértésnek kell lennie, amely lényeges és emiatt szükségessé teszi az elsőfokú tárgyalás megismétlését vagy kiegészítését. Lényeges, hogy a szabálysértés befolyásolja a per érdemi eldöntését, és emellett az a másodfokú eljárásban ne legyen mód annak orvoslására. Az ítéletábrla ezek figyelembevételével vizsgálta a fellebbezésben előadott eljárási szabálysértéseket.
- [15] A felperes egyfelől arra hivatkozott, hogy jogi képviselője megbízási jogviszonya 2019. július 6. napjával megszűnt, és a törvényszék a perben kötelező jogi képviselet ellenére nem hívta fel arra, hogy gondoskodjon jogi képviseletéről, ezért nem volt módja a perbeli jogai megfelelő érvényesítésére.
- [16] Az nem volt vitatott a perben, hogy a felperesnek a Pp. 73/A. § b) pontja alapján jogi képviselő közreműködésével kellett eljárnia, amely a per teljes tartamára és valamennyi perceselexményre kiterjedt. Kötelező jogi képviselet esetén a Pp. 73/B. §-a szerint a jogi képviselő nélkül eljáró fél cselexményei, nyilatkozatai - a törvényben meghatározott esetektől eltekintve - hatálytalanok. A 2008. évi XXX. tv. pontosította a kötelező jogi képviselettel érintett perekben a jogi képviselő nélkül eljáró felekkel kapcsolatos bírósági intézkedések, különösen a tájékoztatás részleteit. Így a bíróság tájékoztatási kötelezettsége kiterjed mind a jogi képviselet hiányának jogkövetkezményeire, mind a tájékoztatási kötelezettség időpontjára, figyelemmel arra, hogy az eljárás különböző szakaszaiban eltérő jogkövetkezményekkel jár a kötelező jogi képviselet hiánya. Az elsőfokú eljárásban - a per folyamatban léte alatt - a felperessel szemben e „hiány” miatt alkalmazható jogkövetkezmény a permegszüntetés, míg a perorvoslati szakaszban a kérelmet jogi képviselő nélkül előterjesztő fél esetén a kérelmet (fellebbezést) hivatalból el kell utasítani.
- [17] A 2019. június 18. napján tartott tárgyaláson a felperes jogi képviselője nem jelent meg, ezért a törvényszék - a tárgyalást elhalasztva - írásban tíz napos határidő biztosításával felhívta a felperest pontosított keresete előterjesztésére. E felhívást a felperes jogi képviselője 2019. június 19. napján elektronikus úton letöltötte, így az abban foglaltaknak 2019. június 29. napjáig kellett joghatályosan eleget tennie. Ezt követően - 7. szám alatt - 2019. július 6. napján a felperesi jogi képviselő bejelentette, hogy a megbízási szerződést 2019. június 19. napján kelt levelében 15 napos határidővel felmondta, egyben tájékoztatta a felperest az új jogi képviselő meghatalmazásának szükségességéről. A felmondás ugyanezen a napon történt átvételét az okiraton a felperes aláírásával elismerte. A törvényszék a jogi képviselet megszűnéséről történő tudomásszerzést követően nem hívta fel a felperest arra, hogy gondoskodjon jogi képviseletéről, mellyel kétségkívül eljárási szabályt sértett, és a per 2019. július 8. napján tartott tárgyalásán a törvényszék ítéletet hozott. Lényeges azonban, hogy a felperes részére a keresetpontosításra biztosított határidő még jogi képviselője megbízási jogviszonya megszűnését megelőzően eltelt (2019. 06. 29., illetve 2019. 07. 04.), így nem volt, de nem is lehetett akadálya annak, hogy a felperes jogi képviselője a keresetpontosítást határidőben előterjessze, ezért e vonatkozásban a felperest hátrány nem érte. Tény, hogy az ítélethozatal időpontjában sem lett volna mellőzhető a felperes jogi képviselete, azonban a törvényszék csak a rendelkezésre álló kereseti kérelem elbírálásáról dönthetett, mert módosított kereseti kérelmet felhívás ellenére a felperes sem személyesen, sem jogi képviselője útján nem terjesztett elő. A törvényszék ítéletét kézbesítette a felperes részére, amely ellen a felperes időközben megbízott jogi képviselője útján határidőben fellebbezést terjesztett elő. Ezért azzal, hogy

a törvényszék mellőzte a kötelező jogi képviselettel kapcsolatos tájékoztatás és felhívás kibocsátását, és ítéletet hozott, a felperes oldalán garanciális és az ügy érdemére kiható jogsérelmet nem okozott. Ezért mulasztása nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely indokolttá tenné az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és ez okból az elsőfokú eljárás megismétlését.

- [18] További eljárási szabálysértésként a felperes arra hivatkozott, hogy a követelés engedményezése ellenére nem volt módja az engedményes perbehívására, és az **(M.)** Zrt. perben állása nélkül a jogvita nem lett volna elbírálnak. A perrel érintett szerződést a felperes és az alperes 2007. évben kötötte, ezért a jogvita elbírálnak során az 1959. évi IV. tv. (rPtk.) rendelkezései voltak alkalmazandók. Az rPtk. 326. § (1) bekezdése szerint az engedményezés a jogosult követelésének szerződéssel történő átruházása. Az engedményezés eredményeként alanyváltozás következik be a kötelelem hitelezői oldalán, az eredeti jogosult, azaz az engedményező helyébe az engedményes lép. A kötelelem azonban az alanycsere ellenére változatlan formában fennmarad, az a kötelezett pozícióját nem érinti, ugyanakkor a kötelezett az engedményezésről való értesülését követően csak az engedményes javára teljesíthet joghatályosan. Ettől eltérő rendelkezést tartalmaz a perbeli jogvitában nem alkalmazható 2013. évi V. tv., azaz a 2014. március 15. napjától hatályos Polgári Törvénykönyv (új Ptk.). Az új Ptk. 6:193. §-a szerint az engedményezés a jogosult kötelezzel szembeni követelésének átruházása, a követelés átruházással való megszerzéséhez pedig az átruházásra irányuló szerződés, vagy más jogcím és a követelés engedményezése szükséges [6:193. § (1) és (2) bekezdés]. A perbeli esetben az engedményes és az engedményező között a perbeli szerződés átruházásra vonatkozóan szerződés nem jött létre, kizárólag a követelés átruházására került sor, ezért nem következett be az alperes személyében változás, ezért jogvita az engedményes **((M.) Zrt.)** perbevonása nélkül érdemben elbírálnak volt.
- [19] Megjegyzi az ítéletábla, iratellenesen hivatkozott a felperes fellebbezésében arra, hogy az engedményezésről nem volt tudomása. A periratokból kitűnően ugyanis az engedményezésre 2017. december 13. napján sor került, azt a felperes pedig már 2018. április hó 9. napján bejelentette a bíróságnak (P.20.421/2018/3.). Ezt kizárólag akkor tehette meg, ha az engedményezésről szóló értesítést átvette, így már a per e szakaszában sem lett volna akadálya annak, hogy - amennyiben azt szükségesnek ítélte - az **(M.)** Zrt-t alperesként perbe vonja.
- [20] Helytállóan hivatkozott az alperes fellebbezési ellenkérelmében arra, hogy a fellebbezésben a Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésére, továbbá a 213. § (1) bekezdés f) és g) pontjára alapított érvénytelenségre történt hivatkozás meg nem engedett keresetmódosításnak minősül. A Pp. 247. § (1) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban a keresetet megváltoztatni nem lehet. A keresetváltoztatás tilalma nem zárja ki, hogy a fél az eredetileg követelt dolog helyett az utóbb beállott változás folytán kártérítést követeljen, a keresetét leszállíthassa, felemelhesse, az eredetileg nem követelt járulékokra vagy azoknak a per folyamán esedékessé váló részleteire kiterjessze, a megállapítás helyett teljesítést vagy a teljesítés helyett megállapítást kérjen. Arra azonban nincs módja, hogy a kereseti követelés jogi és ténybeli alapját megváltoztassa (LB P.törv.I.20.927/1981., BH1982.148.II.). A felperes fenti - újabb érvénytelenségi jogcímekre való - hivatkozása keresetkiterjesztésnek, a kereset jogi alapja megváltoztatásának minősül, ezért azokat az ítéletábla érdemben nem vizsgálta.
- [21] A felperes fellebbezésében fenntartotta, hogy a perbeli szerződés - az elsőfokú eljárásban is hivatkozott - a Hpt. 213. § (1) bekezdés a), b), c), d) és e) pontjában foglalt feltételeknek nem felel meg, álláspontját azonban a Hpt. egyik hivatkozott rendelkezése tekintetében sem indokolta, ezekkel kapcsolatos konkrét jogi hivatkozásait nem fejtette ki, fellebbezésében kizárólag a jogszabály szövegét idézte. Ezért nem állapítható meg, mennyiben és pontosan mely okból vitatja az elsőfokú bíróság ítéletének ezeket érintő indokait. A törvényszék ugyanakkor a Hpt. 213. § (1) bekezdésében hivatkozott rendelkezések tekintetében a tényállást helyesen állapította meg, ítéletét

teljes körűen és helytállóan indokolta, az ott kifejtettekkel az ítélet tábla - azok megismétlése nélkül - egyetért. Ezért az ítélet tábla csak utal az alábbiakra.

- [22] Nem vitatható, hogy a peres felek között deviza alapú fogyasztási kölcsönszerződés jött létre, amelyben meghatározták azt a forint összeget, amelynek a folyósítás időpontja szerinti árfolyamon az adott devizanemre átszámított összege adja az adós kirovó pénznemben meghatározott tartozását. A kölcsön összege 14 000 000 Ft-ban került megállapításra, amit az I. rendű alperes devizában tartott nyilván és ekként számolta el a havi törlesztőrészleteket, meghatározva annak forint ellenértékét [6/2013. PJE határozat]. A kölcsön és a törlesztőrészletek összegét forint összegben, számszerűen, devizában kiszámítható módon tartalmazza a szerződés, így az megfelel a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) és e) pontjában foglaltaknak.
- [23] A perbeli szerződés rögzítette a THM éves százalékos mértékét, ezért az a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak is megfelel. Amennyiben a THM nem az ügylet tényleges terheit mutatja, az akarati hiba miatt a szerződés megtámadására adhat alapot, a felperes azonban a szerződést e jogcímen nem támadta meg. Ha pedig az I. rendű alperes a THM-ben nem szerepeltetett költséget is felszámított, úgy az nem a szerződés érvénytelenségét eredményezné, hanem a felek közötti elszámolást tenné szükségessé.
- [24] Helytállóan utalt az I. rendű alperes ellenkérelmében arra, hogy a 2014. évi XXXVIII. törvény (továbbiakban: DH1. tv.) 3. § (1) bekezdése vélelmet állított fel az egyoldalú szerződésmódosítást lehetővé tevő feltétel tisztességtelenségét illetően, amely vélelmet a felperes sikerrel megdönteni nem tudott. A DH2. tv. alapján az I. r. alperes a perbeli szerződés kapcsán elkészítette a törvényi elszámolást, meghatározta az egyoldalú szerződésmódosítás, illetve a kamatdíj és költségemelés miatt tisztességtelenül felszámított összeget, így a kölcsönszerződés érvénytelensége a Hpt. 213. § (1) bekezdés c) és d) pontjában foglaltak szerint sem állapítható meg.
- [25] A felperes fellebbezésében hivatkozott a perrel érintett kérdésekkel összefüggésben az Európai Unió Bíróságának döntéseire, valamint az újabb bírói gyakorlatra. Az általa előadottak azonban konkrét érvek, hivatkozások nélkül csupán általános hivatkozások, ezért az ítélet tábla érdemben ezzel nem foglalkozott. Megjegyzi az ítélet tábla, az elsőfokú bíróság álláspontja megfelel az EUB jelen jogvita elbírálása szempontjából releváns ítéleteiben kifejtetteknek és a jelenleg alkalmazandó bírói gyakorlatnak. A kifejtettekre figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján annak helyes indokai alapján helybenhagyta.
- [26] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes fellebbezési eljárási költségeinek viselésére, amelynek összege a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján megállapított ügyvédi munkadíjból áll.
- [27] A felperes az eljárás során teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért a fellebbezés sikertelenségére figyelemmel a fellejegyzett fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

, 2020. február 5.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
táblabíró